

ΕΚΤΟΣ ΣΧΕΔΙΟΥ

περιοδική έκδοση
του ΝΕΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΩΝ

Απέναντι στην αρχιτεκτονική της «αγοράς»

Το φύλλο 24 του Εκτός Σχεδίου μας βρίσκει μέσα στη δίνη της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης και στην περίοδο «διακυβέρνησης» της χώρας από την ομάδα της Τρόικας του ΔΝΤ. Μπροστά στο φόβο της απόλυσης, της ανεργίας και της αναδουλειάς όλοι οι εργαζόμενοι και μέσα σε αυτούς και οι συνάδελφοι αρχιτέκτονες, ανέχονται εξευτελιστικά χαμηλές αμοιβές και εξευτελιστικές συνθήκες εργασίας. Με καταπατημένα τα πρώην κερκημένα μας εργασιακά δικαιώματα και με ακόμα σκληρότερες ρυθμίσεις σχετικά με το λεγόμενο «άνοιγμα» (δηλ. κλείσιμο) του επαγγέλματος, που μας ετοιμάζουν, έχουμε φτάσει να αγωνιζόμαστε πια για τα βασικά και για την επιβίωση.

Παρόλα αυτά όμως διεξάγεται και μία ακόμα επίθεση, πιο υπόγεια και σιωπηλή. Είναι η επίθεση στην ίδια την επιστημονική μας υπόσταση. Μέσα στο κυνήγι της

καθημερινότητας θέλουν να ξεχάσουμε και την επιστημονική μας ταυτότητα, να ξεχάσουμε τι σπουδάσαμε και με τι όνειρα για την άσκηση της αρχιτεκτονικής ξεκινήσαμε. Η λογική «ο σώζων εαυτών σωθείτω» και ο ατομικισμός είναι η πρώτη πανικόβλητη αντίδραση μπροστά στην τρομοκρατία της οικονομικής κρίσης, όμως το συλλογικό ενδιαφέρον για την επιστήμη και το δικαίωμα των αρχιτεκτόνων στην άσκηση της αρχιτεκτονικής, όπως και το δικαίωμα του λαού σ' αυτήν είναι κάτι, που πρέπει να διεκδικήσουμε και να διαφυλάξουμε.

Η απουσία πανελλήνιων αρχιτεκτονικών διαγωνισμών, η κατασκευή δημόσιων κτιρίων, που κανείς δε γνωρίζει τον αρχιτέκτονα τους και η προβολή της αρχιτεκτονικής από φορείς και διαδικασίες αμφίβολης διαφάνειας και αξιοκρατίας είναι μερικές μόνο ενδείξεις του εκφυλισμού του τρόπου άσκησης και προώθησης της αρχιτεκτονικής στη χώρα μας. Όλα τα παραπάνω λει-

τουρούν μέσα στο κενό δράσης και παρουσίας του Συλλόγου. Την ίδια στιγμή που, σκόπιμα, η απόφαση του Συλλόγου σχετικά με το νέο τρόπο οργάνωσης των αρχιτεκτονικών διαγωνισμών (αποτέλεσμα πολύχρονης δουλειάς της ειδικής επιτροπής του Συλλόγου) έχει μείνει στο ράφι.

Η αρχιτεκτονική ως κοινωνική επιστήμη διαμορφώνει χώρο και τρόπο ζωής, δικαιώματα και διακρίσεις. Τώρα, ακόμα περισσότερο σε αυτήν την ιστορική συγκυρία ανακατατάξεων, οι αρχιτέκτονες που ζουν απ' τη δουλειά τους είναι καιρός να απαιτήσουν ξανά τη θέση τους στη συζήτηση και στη δράση περί αρχιτεκτονικής. Αυτοί είναι άλλωστε, που μπορούν να εκφράσουν το αντίπαλο δέος, που αναζητείται, απέναντι στο star system και στην αρχιτεκτονική της «αγοράς».

Αλληλεγγύη και Εμπιστοσύνη

Οι εργαζόμενοι της χώρας παρακολουθούν τις ιλιγγιώδεις εξελίξεις του τελευταίου χρόνου με ανάμικτα συναισθήματα. Όσοι πίστεψαν ότι ο καπιταλισμός ξεμπέρδεψε με τις κρίσεις του, πανικόβλητοι και απογοητευμένοι ακούν τους γκουρού της σοσιαλδημοκρατικής και της νεοφιλελεύθερης οικονομολογίας να μιλούν για κρίση ανάλογου βάθους με αυτή του μεσοπολέμου και φυσικά πολύ πιο περιπλεγμένη. Αυτοί που πίστευαν στα φετίχ των αστών οικονομολόγων, όπως η αύξηση του ΑΕΠ, μένουν άναυδοι μπροστά σε μια κρίση, που δεν μπορούσαν να αναγνωρίσουν ακόμα και όταν με αφετηρία τις ΗΠΑ είχε χτυπήσει την πόρτα της ΕΕ και της χώρας μας. Μερικοί, που νόμιζαν ότι με μια ογκώδη διαδήλωση θα τελειώναμε, όπως με την περίπτωση του ασφαλιστικού του Γιαννίση, αποσύρθηκαν στην τηλεόρασή τους μαζί με τους τρομοκρατημένους από τη δολοφονία στη Μαρίν.

Μέσα σε λίγους μήνες οι διαδηλώσεις εξασθένησαν και το πολυεθνικό κεφάλαιο (εκπροσωπούμενο από την τρόικα) και το εγχώριο (εκπροσωπούμενο από τον Παπανδρέου, την κυβέρνηση και τον απερίγραπτο Παπακωνσταντίνου) αλωνίζουν διαλύοντας ό,τι είχε μείνει από την οικονομία, τα λαϊκά δικαιώματα και την ίδια τη χώρα μας. Ετοιμάζονται να πουλήσουν οτιδήποτε δημόσιο, από τη δημόσια γη μέχρι τη δημόσια εκπαίδευση και το δηλώνουν πλέον καθημερινά. Την ίδια ώρα, η κρίση εμπιστοσύνης στις ηγεσίες δεν αφορά μόνο τα πολιτικά κόμματα, την ΓΣΕΕ, την ΑΔΕΔΥ και τα υπόλοιπα μεγάλα συνδικάτα. Βρισκόμαστε μπροστά σε μια όχι απόλυτως αδικαιολόγητη γενική **κρίση εκπροσώπησης**. Η δυσπιστία και η καχυποψία έχουν επεκταθεί απέναντι σε οποιαδήποτε κίνηση ή πρωτοβουλία φαίνεται να έχει σχέση με οποιοδήποτε είδους παλιές ηγεσίες, ή μοιάζει να πάει να δημιουργήσει μια νέα ηγετική ομάδα.

Το κλίμα αυτό δίνει την ευκαιρία στα τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά παπαγαλάκια (με πρωταγωνιστές τον Σκάϊ και το MEGA) να μας κάνουν μαθήματα λιτής διαβίωσης και ενέσεις ηττοπάθειας και απογοήτευσης. Να καλλιεργούν τη συλλογική ενοχή («όλοι φάγαμε, όλοι φοροδιαφύγαμε») εξομοιώνοντας τη φοροδιαφυγή του πεννητάχρονου υδραυλικού, που δεν έχει καταφέρει να αποπληρώσει το δάνειο του σπιτιού του, με τις offshore εταιρείες, το μαύρο χρήμα των μεγαλοεπιχειρηματιών και των κορυφών της εξουσίας, με τη φοροαποφυγή, την εισφοροδιαφυγή, αλλά και τα νομοθετημένα προνόμια του μεγάλου εγχώριου και πολυεθνικού κεφαλαίου. Η πραγματικά απίστευτη ατιμωρησία, όσο πιο ψηλά στην οικονομία και την πολιτική τόσο πιο εξασφαλισμένη, χρησιμοποιείται ως όχημα για τη διαφήμιση λύσεων αυταρχικών, όπως μιας κυβέρνησης τεχνοκρατών, ή πατερναλιστικών, όπως μιας λαϊκίστικης δικτατορίας. **Η τρόικα είναι μια αγωγή του πολίτη στην ανοχή της «τεχνοκρατικής» απόλυτης και αδιαμφισβήτητης εξουσίας, μιας νέου τύπου δικτατορίας:** Οι εργαζόμενοι «πουλημένοι από τις πολιτικές και συνδικαλιστικές ηγεσίες τους» πρέπει να το πάρουν απόφαση ότι πρέπει να μείνουν στην μπάντα, να δουλέψουν σκληρότερα, να ζητούν λιγότερα. Ο φόβος της ποικιλώνυμης εξουσίας και ο τρόμος της ανεργίας θα χρησιμοποιηθούν για να επιδιωχθεί καθολικό κλίμα υποταγής.

Κανείς δεν μπορεί να προβλέψει **άν και πότε** θα βγει ο κόσμος μας από αυτή την κρίση. Όμως οι συνέπειες όχι μόνο της ίδιας της κρίσης αλλά και της μακρόχρονης ανεπαίσθητης πορείας προς αυτήν, έτσι κι αλλιώς είναι τεράστιες. Η παγκόσμια μεταφορά του κέντρου των μεγάλων αποφάσεων στο χταπόδι του διεθνούς παρασιτικού και τοκογλυφικού κεφαλαίου, που ελέγγει το χρηματοπιστωτικό σύστημα (που σ' αυτό εμφανίζονται να χρωστούν όλες οι χρεωμένες

ισχυρές και ανίσχυρες χώρες) είναι ένα γεγονός. Αυτή είναι και η εξήγηση της «εξαφάνισης των μεγάλων ηγετών». Μεγάλοι ηγέτες δημιουργούνται όπου λαμβάνονται μεγάλες αποφάσεις. Όσο διαρκούν οι σημερινές συνθήκες και τα σημερινά κέντρα αποφάσεων, οι πολιτικοί που υποτίθεται ότι κυβερνούν, θα θυμίζουν όλο και πιο πολύ μαριονέτες.

Σήμερα η πάλη ανάμεσα στις τάξεις έχει πάρει τη μορφή διεθνούς «πολέμου» που διεξάγεται **πρώτα και κύρια στο πεδίο των ιδεών**. Πρώτα-πρώτα γιατί η σημασία της ιδεολογικής πάλης έχει διογκωθεί από την κυριαρχία των ΜΜΕ και του διαδικτύου. Δεύτερο, γιατί το μορφωτικό επίπεδο των εργαζομένων είναι σήμερα πολύ υψηλότερο από παλιά και, για το πιο ανήσυχο τμήμα τους, το στέρεο επιστημονικό επιχείρημα έχει πολύ μεγαλύτερη σημασία από τη μυθολογία, που οπτωσδήποτε δεν μπορεί να απουσιάζει από τη διεργασία της επανάστασης. Στο σημερινό στάδιο, οι δυνάμεις της εργασίας, με εξαίρεση λίγες χώρες ή περιοχές, ηττώνται ιδεολογικά κατά κράτος. Η κύρια μάχη άλλοτε φαίνεται σαν να μην έχει καλά-καλά αρχίσει, άλλοτε σαν να έχει ήδη τελειώσει. Ακόμα και οι διαδηλώσεις μοιάζουν σαν να έχουν τελετουργικό-καθηκοντολογικό χαρακτήρα. Όμως οι καταπιεζόμενοι τελικά σχεδόν πάντα εξεγείρονται και κανείς δεν μπορεί να προβλέψει πώς και πότε ακριβώς. Το πιο βολικό για τους κυρίαρχους ήταν πάντα μια τυφλή έκρηξη οργής.

Το πρόβλημα της αποδιοργάνωσης των δυνάμεων της εργασίας έχει πολλές αιτίες, όμως εκδηλώνεται σχεδόν παντού ως κρίση εκπροσώπησης. Απουσιάζει ένας διεθνής φορέας - αλλά στις περισσότερες περιπτώσεις και ένας φορέας σε επίπεδο κράτους - των δυνάμεων της εργασίας. Η απουσία αυτή δίνει στις ισχυρότερες διεθνείς οργανώσεις του κεφαλαίου το πλεονέκτημα να είναι

οι μόνες που μπορούν να επιχειρούν σχεδιασμό στρατηγικής, γιατί η στρατηγική είναι πάντα ένα πρόβλημα υψηλότερου επιπέδου, που από ορισμένες απόψεις στον σημερινό «πόλεμο» υπερβαίνει και αυτά τα πλαίσια μιας χώρας σαν τη δική μας. **Για τους εργαζόμενους, παρ' όλα αυτά, και σ' αυτό τον «πόλεμο», υπάρχουν πάντα τα πλεονεκτήματα που είχε στην ιστορία κάθε (προσωρινά) αδύνατος και αμυνόμενος.**

Οι αδυναμίες σε επίπεδο στρατηγικής, οδηγούν συνήθως σε κάποιου είδους «αντάρτικο». Το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων, που λόγω του χαρακτήρα και του μεγέθους του μπορεί να μιλάει μόνο για τακτική, προσπαθεί να συμμετέχει στην προετοιμασία των εργαζομένων του χώρου μας για τις επιμέρους μάχες που μας περιμένουν. Το κλαδικό πεδίο της δράσης (όπως και το στενό εργασιακό ή το τοπικό) είναι περιορισμένο, αλλά ακριβώς γι' αυτό το λόγο, απέναντι στην κρίση εκπροσώπησης, είναι σήμερα **ένα πεδίο προνομιακό**, επειδή μπορούν να υπάρχουν άμεσες προσωπικές επαφές και κοινοί αγώνες, μπορεί να αναγεννηθεί η συλλογική συνειδηση, να αποκατασταθεί η **αλληλεγγύη, η εμπιστοσύνη του ενός στον άλλον και στην αποτελεσματικότητα της οργανωμένης δράσης**. Η διαδικασία συμπίεσης των παρατάξεων και κινήσεων, που προγραμματικά εκπροσωπούν τους εργαζόμενους μηχανικούς και η οποία είναι σε εξέλιξη σήμερα, είναι δραματικά αναγκαία και η ανάπτυξη της θα είναι ένα αισιόδοξο βήμα προς μια νέα ενότητα των μηχανικών που ζουν από τη δουλειά τους. Η συνάντηση με άλλους χώρους εργασίας στις διεργασίες και τους αγώνες πρέπει να προωθηθεί με υπομονή, τόλμη και ευθύτητα. Ίσως βρισκόμαστε σ' έναν καινούριο δρόμο.

Ιστορίες «συνδικαλιστικού» σαλιμπαγκισμού

Δύο χρόνια μετά την εκλογή του σημερινού Διοικητικού Συμβουλίου και μερικούς μήνες πριν από τις επόμενες εκλογές, η αποτίμηση της δράσης του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ έχει ιδιαίτερη σημασία, όχι τόσο λόγω του παγιωμένου τα τελευταία χρόνια απaráδεκτου προσανατολισμού του, αλλά και λόγω των πρωτοφανών αντιδημοκρατικών πρακτικών που εφαρμόζονται στη λειτουργία του.

Κύρια στοιχεία της αδράνειας του Συλλόγου όλο αυτό το διάστημα είναι η μόνιμη άρνηση ή αδυναμία αντιμετώπισης ακόμα και των θεμάτων που βάζει η επικαιρότητα, η ανακύκλωση της συζήτησης γύρω από τα ίδια θέματα, η κατασταπάληση του χρόνου των συνεδριάσεων με “ενημέρωσεις” από την πλευρά του προέδρου Ευάγγελου Λυρούδια, με φιλτραρισμένη ενημέρωση από τις προσωπικές του επαφές, χωρίς σχεδόν ποτέ το συμβούλιο να φτάνει σε αποφάσεις. Απουσιάζει ακόμη και η συζήτηση για κάποιο από το πλήθος των οξυμμένων προβλημάτων, που αντιμετωπίζει η συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων λόγω της οικονομικής κρίσης.

Σημαντικότατο πρόβλημα έχει προκύψει ιδιαίτερα το τελευταίο διάστημα με την καταπάτηση κάθε έννοιας στοιχειώδους δεοντολογίας, συλλογικότητας και εν τέλει **την κατάλυση κάθε έννοιας δημοκρατίας στη λειτουργία του συλλόγου, με ευθύνη του απaráδεκτου προέδρου και την ανοχή του προεδρείου**. Σ’ αυτή μας την εκτίμηση συνηγορούν διάφορα (και δυστυχώς πολλά) γεγονότα, όπως έχουν καταγραφεί στη δραστηριότητα του Δ.Σ. του Συλλόγου, και που συνοπτικά και ενδεικτικά αναφέρονται παρακάτω:

- Η σκόπιμη αποφυγή της σύγκλισης της Αντιπροσωπείας του Συλλόγου

για περισσότερο από ενάμιση χρόνο τώρα, δηλώνει σαφώς την περιφρόνηση προς το κορυφαίο όργανο του Συλλόγου και παράλληλα επιβεβαιώνει την εκτίμησή μας ότι προσπαθούν να απαλλαγούν από οποιαδήποτε ενοχλητική φωνή, προτιμώντας τις ανώδυνες συνεδριάσεις των συντονιστικών στις διάφορες πόλεις, περιφέροντας και ανακυκλώνοντας στην ουσία τα ίδια θέματα.

- Η ανάδειξη του θέματος του Αρχιτεκτονικού συνεδρίου ως την αποθέωση της δράσης του Δ.Σ. για το επόμενο διάστημα με διορισμό τιμητικής(!) και οργανωτικής επιτροπής με συνολικά πάνω από 90 μέλη! Η απαίτηση καταβολής συνδρομής από τους συναδέλφους που θα το παρακολουθήσουν (65,00-90,00€ για τους φοιτητές!) . Η διοργάνωση δεξιώσεων με προσκλήσεις από τον πρόεδρο των “φίλων” του, που βαφτίζονται ενημέρωση του τύπου για τη διεξαγωγή του συνεδρίου.
- Η παύση στην πράξη διαφόρων επιτροπών και του έργου τους (όπως για παράδειγμα της επιτροπής για τους αρχιτεκτονικούς διαγωνισμούς) με τον ορισμό ημετέρων στις διαβουλεύσεις με το υπουργείο για το θέμα αυτό, δείχνει τη νοοτροπία σατράπη που διέπει τη σκέψη και τη στάση κατά τη διοίκηση του Συλλόγου.
- Χάος επικρατεί ακόμα και σε καθαρά διαχειριστικά θέματα, με πιο χαρακτηριστική την περίπτωση της οριστικοποίησης της δυσφημιστικής εκπροσώπησης του Συλλόγου στις ΕΠΑΕ. Μετά από αλλεπάλληλες συνεδριάσεις, ένα συντονιστικό συλλόγων στο Λουτράκι τον περασμένο Δεκέμβριο, και μεγάλο παρασκήνιο

στις προτάσεις εκπροσώπησης, συνεχίζει το θέμα των ΕΠΑΕ να είναι ένα από τα μόνιμα θέματα της ημερήσιας διάταξης. Αυτή η κατάσταση σε τίποτα βέβαια δεν εμπόδισε τον πρόεδρο του Συλλόγου να ορίσει, έξω από οποιαδήποτε απόφαση του Δ.Σ., εκπροσώπους του ΣΑΔΑΣ στον οργανισμό Σχολικών Κτιρίων, πάντα από τον κύκλο των «γνωστών και φίλων».

- Η σχέση που προσπαθεί να διαμορφώσει το προεδρείο του συλλόγου με τη νέα διοίκηση του ΤΕΕ, αμέσως μετά την εκλογή της, είναι: χρήματα για το συνέδριο, δικηγόρος για τη νομική κάλυψη, δημοσιογράφος(!) που να συντάσσει τα κείμενα του Συλλόγου (!). Την ίδια στιγμή προωθεί τη συνδιοργάνωση του Πανελληνίου Αρχιτεκτονικού Συνεδρίου με θέμα το επάγγελμα του αρχιτέκτονα με το ΤΕΕ, **όταν το Τεχνικό Επιμελητήριο είναι κυρίως υπεύθυνο για τη συντήρηση επί δεκαετίες της εξουτελιστικής για τους αρχιτέκτονες κατάστασης, σε σχέση με το ποιοι, έχουν δικαίωμα να ασκούν την αρχιτεκτονική σ' αυτή τη χώρα**.
- Η δημόσια εικόνα και παρουσία του Συλλόγου στα κοινωνικά και επιστημονικά δρώμενα, υπάρχει μόνο στις εκθέσεις διαφόρων επαγγελματικών ενώσεων (αλουμινίου, ηλεκτροφωτισμού και άλλων εμπορικών κλάδων), και αυτή με την ένδειξη “συνδιοργανωτής” (!) για τα διαφημιστικά φυλλάδια των εκδηλώσεων ή στην ενημέρωση που έχουμε για το πού και πότε θα κάνει παρέμβαση ο (μόνιμα αυτοπροβαλλόμενος) πρόεδρος, που βγάζει λόγους εδώ κι εκεί, χωρίς καμιά εκ των προτέρων συλλογική επεξεργασία, λέγοντας τα πιο απίθανα πράγματα

που μπορεί να φανταστεί κανείς και εκθέτοντας τον κλάδο.

Ενώ λοιπόν η κατάσταση στη χώρα αλλά και διεθνώς είναι δραματική, οι αρχιτέκτονες βρίσκονται αντιμετώπι με αυτά τα πρωτοφανούς έντασης εκφυλιστικά φαινόμενα, με κύρια την ευθύνη του προέδρου, αλλά και του προεδρείου του Δ.Σ. και του προεδρείου της αντιπροσωπείας. Οι δυνάμεις της “αγοράς” και οι υπηρέτες τους ενδιαφέρονται να διαλύσουν κάθε συλλογική έκφραση, στην περίπτωση μας να μετατρέψουν τον Σύλλογο σε διαφημιστικό γραφείο ή διαφημιστική τσόντα, σαν τις δευτεροκλασάτες ποδοσφαιρικές ομάδες (ALUMINAL-ΣΑΔΑΣ, πώς σας φαίνεται;). Έτσι βλέπουν το Συνέδριο του Συλλόγου σαν συνέδριο δημοσίων σχέσεων, σαν τα γνωστά τουριστικά συνέδρια που διοργανώνουν οι φαρμακευτικές εταιρείες, για να πουλήσουν στους γιατρούς τηνπραμάτεια τους, που συχνά είναι αχρείαστη η και βλαβερή.

Ενώπιον αυτής της έκτακτης κατάστασης και της απειλούμενης πλήρους αποσπείρωσης και γελοιοποίησης του Συλλόγου, **το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων θα εξετάσει κάθε μορφή αντίδρασης και θα κάνει οποιαδήποτε ενέργεια κριθεί απαραίτητη για το σταμάτημα του διασурμού του Συλλόγου και της υποτίμησης της ιστορίας του**. Θα κάνει κάθε προσπάθεια να συντονίσει τις ενέργειές του όχι μόνο με τους συναδέλφους που έχουν συγγενικούς στόχους μαζί του, αλλά ακόμα και με όσους απλώς συνειδητοποιούν την κρισιμότητα των καιρών και της κατάστασης του Συλλόγου. Προτεραιότητα στο τέλος-τέλος από τον σωστό προσανατολισμό του Συλλόγου έχει το να υπάρχει ο Σύλλογος και να υπάρχει αξιοπρεπώς. □

Πανελλαδική Αποδιοργάνωση και Τμήμα Αττικής

Ο τραγέλαφος της πανελλαδικής οργάνωσης του κλάδου, προϊόν παραδοσιακού τοπικισμού, μυωπικής “εξυπηρέτησης” μικροσυμφερόντων, γκροτέσκου προεδρικού μικροκαρτερισμού και γενικώς της νεοελληνικής υπανάπτυξης έχει περιπλακεί με την υπερψήφιση από την Αντιπροσωπεία της τριετούς θητείας της διοίκησης του Συλλόγου. Ορισμένοι υποστήριξαν ότι η επιμήκυνση της θητείας δόθηκε ως παραχώρηση, προκειμένου συμψηφιστικά να γίνει δεκτή η δυνατότητα ίδρυσης τμήματος Αττικής, που απαγορευόταν από το προηγούμενο καταστατικό. Όμως τα πράγματα δεν έχουν καθόλου θετική εξέλιξη.

Η διαπαρταξιακή επιτροπή για τη δημιουργία του τμήματος της Αττικής (με τον χαρακτήρα της οποίας το Νέο Κίνημα είχε διαφωνήσει) έχει ουσιαστικά αδρανοποιηθεί, ενώ είναι πολύ εύκολη η άσκηση κωλυσιεργίας στη λειτουργία της, προκειμένου να μην ολοκληρωθεί η αποστολή που της ανέθεσε η

Αντιπροσωπεία.

Η νέα διάταξη του καταστατικού προβλέπει ταυτόχρονη διεξαγωγή εκλογών σε όλα τα τμήματα της χώρας κάθε τρία χρόνια. Βεβαίως τα τρία χρόνια (με τα οποία το Νέο Κίνημα έχει ριζικά διαφωνήσει) είναι ένας υπερβολικός χρόνος θητείας, ακόμα πιο πολύ δε για τμήματα με 30 ή 50 μέλη. Όμως, κατά τη διάρκεια των συζητήσεων για τον κανονισμό του τμήματος της Αττικής, αποκαλύφθηκε επιπλέον ότι, αν σε κάποιο τμήμα δεν γίνει δυνατόν να γίνουν εκλογές λόγω κάποιων συνθηκών ή απλώς λόγω έλλειψης απαρτίας της τοπικής συνέλευσης, τότε το τμήμα αυτό πρέπει να περιμένει άλλη μια τριετία, ή να κάνει εκλογές κατά παράβαση του καταστατικού.

Βεβαίως οι παραβιάσεις του καταστατικού είναι κανόνας στο Σύλλογο, πράγμα που συμβάλλει στη διαιώνιση της οργανωτικής κακοδαιμονίας του. Έτσι η μεταβατική φάση για τη διαδικασία ενσωμάτωσης των τοπικών Συλ-

λόγων στον πανελλήνιο έχει ήδη διαρκέσει 20 χρόνια με μηδενική πρόοδο. Αντικαταστατικά, όλα αυτά τα χρόνια, οι τοπικοί σύλλογοι αντιμετωπίζονται σαν τμήματα, ενώ υπάρχουν σε μερικές πόλεις και γνήσια τμήματα. Τι γίνεται τώρα με το μεγαλοπρεπές σχέδιο της ταυτόχρονης διεξαγωγής εκλογών σε όλη τη χώρα;

Οι τοπικοί σύλλογοι έχουν καταστατικές δεσμεύσεις για τη θητεία των οργάνων τους και σε τελευταία ανάλυση δεν είναι σύννομο, ούτε δεοντολογικά επιτρεπτό να συμμορφωθούν έστω και άτυπα με την τριετία και τον πανελλήνιο συντονισμό. Η πρόσφατη διεξαγωγή εκλογών στο Σύλλογο Θεσσαλονίκης το επιβεβαιώνει. Η ταυτόχρονη διεξαγωγή των εκλογών καταργήθηκε στην πράξη.

Συμπέρασμα: Οι συνάδελφοι της Θεσσαλονίκης, αλλά και άλλων πόλεων, όπως δείχνει η μακροχρόνια εμπειρία και επιβεβαιώνεται η διεξαγωγή των εκλογών της Θεσσαλονίκης, δεν επιθυμούν να ανήκουν σε έναν ενιαίο πα-

νελλήνιο σύλλογο, που θα αποτελείται από τμήματα. Αυτό είναι δημοκρατικό τους δικαίωμα και δεν μπορεί κανείς να τους κατηγορήσει γι' αυτό, όμως τα περί πανελληνίου συλλόγου αποδεικνύονται όνειρα θερινής νυκτός. Η πάγια και μακροχρόνια προσπάθειά μας για ενιαίο πανελλήνιο σύλλογο φαίνεται πλέον ουτοπική.

Η διατήρηση των τοπικών Συλλόγων δεν εμποδίζει την οργανωτική εξυγίανση του κλάδου, απλώς την θέτει σε άλλη βάση. Είναι μάλλον καιρός να αρχίσει η συζήτηση για τη δημιουργία Πανελληνίας Ομοσπονδίας Συλλόγων Αρχιτεκτόνων. Ίσως πρόκειται για τον ευκολότερο αλλά και δημοκρατικότερο δρόμο προς την αναδιοργάνωση του κλάδου. Αν γίνει αποδεκτή η παραπάνω λογική, η δημιουργία Τμήματος Αττικής του Συλλόγου πρέπει να εγκαταλειφθεί, γιατί θα κάνει τον οργανωτικό τραγέλαφο περισσότερο τερατώδη.

Χρήστος Σελιανίτης

«ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΕΣ»

Τα ερωτήματα που ακολουθούν υποβλήθηκαν στο Δ.Σ. του ΣΑΔΑΣ-ΠΕΑ κατά την συνεδρίαση της 15/09/10. Ο πρόεδρος Ε. Λυρούδιας είπε ότι δεν μπορούσε να βρει τις απαντήσεις εκείνη τη στιγμή. Ένα μήνα μετά φαίνεται ότι τις ψάχνει ακόμα.

Ερωτήσεις σχετικά με τη διοργάνωση του 11^{ου} Συνεδρίου του ΣΑΔΑΣ «Επάγγελμα: Αρχιτέκτων»

1. Από ποιο όργανο του Συλλόγου και σε ποια συνεδρίαση ορίστηκε η οργανωτική επιτροπή του Συνεδρίου; Πώς αποφασίστηκε να έχει 50 άτομα; Κάθε πότε συνεδριάζει;
2. Από ποιο όργανο του Συλλόγου και σε ποια συνεδρίαση επιλέχτηκαν τα άτομα, που κλήθηκαν στην τιμητική επιτροπή;
3. Πώς και πότε ενημερώθηκε το ΔΣ του Συλλόγου για τις αρνητικές απαντήσεις

συναδέλφων στην πρόσκληση συμμετοχής τους στην τιμητική επιτροπή;

4. Γιατί δεν αναπροσαρμόστηκε το θέμα του συνεδρίου βάσει της κρίσιμης κοινωνικο-οικονομικής κατάστασης της χώρας, που προέκυψε;
5. Από ποιο όργανο του Συλλόγου και σε ποια συνεδρίαση αποφασίστηκε το κόστος συμμετοχής των συναδέλφων και των φοιτητών για το συνέδριο;

6. Από ποιο όργανο του Συλλόγου και σε ποια συνεδρίαση αποφασίστηκε η διοργάνωση της εκδήλωσης παρουσίασης του Συνεδρίου στον Αθλητικό Όμιλο Κηφισιάς; Πώς και πότε ενημερώθηκε το ΔΣ για την εκδήλωση αυτή;

7. Από ποιο όργανο του Συλλόγου και σε ποια συνεδρίαση αποφασίστηκε να υπάρχουν χορηγοί και συνδιοργανωτές κλπ και ποιοι θα είναι αυτοί;

NEO KINHMA APXITEKTONΩN

Για το σχέδιο του νέου νόμου Ανάθεσης Μελετών του Δημοσίου (τροποποίηση του Ν. 3316/05)

1. ΓΕΝΙΚΑ

Περισσότεροι από 11.000 μελετητές απασχολούνται σήμερα στο αντικείμενο της εκπόνησης μελετών στο Δημόσιο Τομέα. Συνολικά εκτιμάται ότι απασχολούνται περισσότεροι από 20.000 απόφοιτοι ΑΕΙ, 2.000 απόφοιτοι ΤΕΙ και 1000 υπάλληλοι Μ.Ε. στον Ιδιωτικό Τομέα της εκπόνησης Μελετών.

Οι μελετητές αυτοί σηκώνουν το βάρος της εκπόνησης σχεδόν όλων των μελετών της χώρας, αφού εδώ και χρόνια ο Δημόσιος Τομέας έχει πάψει -όχι τυχαία- να εκπονεί μελέτες με το επιστημονικό και υπαλληλικό δυναμικό του.

Οι μισοί περίπου μελετητές συμμετέχουν ως εταίροι σε 800 περίπου Εταιρείες. Η πλειοψηφία των εταιρειών αυτών δεν απασχολούν προσωπικό και τα ετήσια καθαρά έσοδά τους ανά επιστήμονα αντιστοιχούν στην ετήσια μισθοδοσία ενός μέσου μισθού υπάλληλου. Ένα σημαντικό τμήμα επίσης των μελετητών αμείβεται με Δ.Π.Υ.

Ένας πολύ μικρός αριθμός εταιρειών μελετών απασχολεί περισσότερα από 20 άτομα και γενικά διαθέτει μεγάλο σχετικά αριθμό κατηγοριών πτυχίων.

Η πλειοψηφία των μελετητών σήμερα θεωρούνται ημιαπασχολούμενοι μέχρι άνεργοι.

Η κατάσταση αυτή ξεκίνησε από την περίοδο ήδη των Ολυμπιακών Αγώνων, που η ζήτηση για επιστημονικό μελετητικό δυναμικό μειώθηκε δραματικά και συνεχίζεται, λόγω των περιορισμένων κονδυλίων που διατίθενται σε μέση ετήσια βάση.

Αποτέλεσμα της κατάστασης αυτής ήταν να κλείσουν μια σειρά γραφεία μελετών και σημαντικός αριθμός μελετητών (υπολογίζεται το 15% του συνολικού δυναμικού) να περάσει στην ανεργία και την ημιαπασχόληση και ετεροαπασχόληση. Το δυναμικό αυτό εξακολουθεί να κατέχει το "δικαίωμα" στη δουλειά αφού, εξακολουθεί να κατέχει μελετητικό πτυχίο.

Επόμενο σταθμό αναστολής εκτέλεσης μελετών αποτέλεσε ο Ν. 3316/05, αφού μέχρι να εφαρμοσθεί - αντικαθιστώντας τον Ν. 717/77- παρήλθε ένας χρόνος και πλέον. Την περίοδο αυτή επίσης σημαντικός αριθμός γραφείων έβγαλαν λουκέτο.

Προτελευταίο σταθμό αναστολής εκτέλεσης μελετών αποτέλεσαν τα οικονομικά μέτρα που έλαβε η κυβέρνηση για την κατάσταση της οικονομίας.

Η μείωση των εθνικών πόρων, η περαιτέρω αναστολή πληρωμών, η αύξηση της φορολογίας οδηγούν σε κλείσιμο γραφείων με ολοένα αυξανόμενο ρυθμό, με αποτέλεσμα να οδηγούνται οριστικά στην ανεργία πλέον δεκάδες εκατοντάδες μελετητές και υπάλληλοι υποστήριξης. Πολλά γραφεία περνούν στην αυθαίρετη μείωση μισθών, αφού, όπως προαναφέρθηκε, η πλειοψηφία των μελετητών είναι μισθωτοί με ΔΠΥ.

Πολλοί επίσης άνεργοι μελετητές θα βρεθούν να χρωστούν και στο κράτος το 2011 και μετά, στην περίπτωση που εισπράξουν αμοιβές για μελέτες που έχουν εκπονήσει από το 2003 και μετά, αφού θα κληθούν να πληρώσουν φόρο, εφόσον δεν μπορούν να δικαιολογήσουν για τις μελέτες αυτές ούτε ένα ευρώ έξοδα.

2. ΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ 3316/05

Σε αυτό το σκηνικό, έρχεται η κυβέρνηση, επικαλούμενη το μνημόνιο, τη διαφάνεια, την ποιότητα των μελετών κ.λπ. να «ανοίξει το επάγγελμα των μελετητών»

Από μια ανάγνωση του Σχεδίου, προκύπτουν πλήθος σημείων για να αναρωτηθεί κανείς για τη σκοπιμότητα της σύνταξής του.

Μια πρώτη βασική εκτίμηση είναι ότι στο όνομα του ανοίγματος του επαγγέλματος των μελετητών, προκύπτει ακριβώς το αντίθετο, το κλείσιμο του επαγγέλματος σε

ένα αυστηρά περιορισμένο αριθμό μεγάλων εταιρειών, εφόσον και αυτές θα έχουν τη δυνατότητα να προσαρμοσθούν.

Η πρώτη από μία σειρά σημαντικών τροποποιήσεων αναφέρεται στην κατάργηση του **κατώτερου ορίου παραδεκτού των οικονομικών προσφορών, επικαλούμενη τον Ν 3845/2010** και το μνημόνιο για τη στήριξη της ελληνικής οικονομίας.

Το μέτρο αυτό θα έχει ως συνέπεια την περαιτέρω μείωση των κονδυλίων για την εκπόνηση μελετών, την επιπλέον μείωση του αριθμού των μελετητών, την αύξηση της ανεργίας, την περαιτέρω μείωση των μισθών.

Η πρόθεση φυσικά για κατάργηση του **κατώτερου ορίου παραδεκτού των οικονομικών προσφορών**, δεν αφορά το σύνολο των περιπτώσεων (ως συνήθως), γιατί από το μέτρο αυτό εξαιρούνται οι απευθείας αναθέσεις, όπου το κατώτερο όριο **παραδεκτού των οικονομικών προσφορών** θα είναι 70%.

Μια επίσης σημαντική τροποποίηση αναφέρεται στην έκδοση πτυχίων Παρόχων Υπηρεσιών. Σε συνδυασμό μάλιστα με το ότι το μέτρο αυτό ταυτόχρονα θα αφαιρεί τη διοίκηση, τον έλεγχο και την επίβλεψη από τους δημόσιους φορείς και θα τα εκχωρεί στον ιδιωτικό τομέα. Η ενέργεια αυτή μοιάζει να συμφέρει τους μελετητές, ωστόσο μάλλον το αντίθετο θα συμβεί. Επιστημονικό υπαλληλικό δυναμικό, που απασχολείται σήμερα στον δημόσιο τομέα, στη διοίκηση και επίβλεψη μελετών θα χάσει τη δουλειά του. Παράλληλα ο δημόσιος τομέας θα χάσει σταδιακά την τεχνολογία στην εκπόνηση μελετών. Επίσης πολλοί δημόσιοι υπάλληλοι (με πρώτους αυτούς των οργανισμών που θα υποκατασταθούν με Παρόχους Υπηρεσιών), θα περάσουν στην ανεργία, και το μόνο εύκολο που θα μπορούν να κάνουν θα είναι και εκείνοι να αποκτήσουν ένα μελετητικό πτυχίο.

Με πρόφαση ότι αρκετές από τις υπάρχουσες σήμερα κατηγορίες μελετών, είναι υπερβολικά σύνθετες και παρεμποδίζουν την ομαλή τήρηση του Μητρώου Μελετών, την εγγραφή μελετητών που οι σπουδές τους δεν καλύπτουν όλο το φάσμα της κατηγορίας και την εξειδίκευση των εγγεγραμμένων, επιχειρείται διάσπαση πολλών κατηγοριών μελετών. Παράλληλα πρόθεση έχουν να καθιερώσουν σταδιακά αναδόχους μόνο εταιρείες (γενικές κατηγορίες μελετών που αντιστοιχούν σε ολοκληρωμένα τεχνικά έργα -καθιέρωση γενικών κατηγοριών - συγκοινωνιακά, λιμενικά, υδραυλικά, κτιριακά) και δεν κρύβουν φυσικά τον στόχο αυτόν. «ΣΤΟΧΟΣ είναι η δημιουργία κινήτρου για τη σταδιακή συγκρότηση ομίλων και εταιρειών οι οποίες θα έχουν μόνιμη στελέχωση και θα αναλαμβάνουν ολόκληρη τη μελέτη τεχνικού έργου, ώστε να λείψει η ανάγκη περιστασιακής σύμπραξης γραφείων για την διεκδίκηση μιας και μόνο συγκεκριμένης σύμβασης», αναφέρεται στα παραρτήματα που συνοδεύουν το σχέδιο Νόμου.

Με αντεπιχείρημα ότι διπλασιάζονται οι κατηγορίες που μπορεί να λάβει ατομικά κάποιος, το ΥΠΟΜΕΔΙ προσπαθεί να χρωσώσει το χάρτι.

Παράλληλα όμως, όπως προαναφέρθηκε, καθιερώνει και ειδική κατηγορία Παρόχων Υπηρεσιών με ξεχωριστή κατάταξη και εγγραφή στο μητρώο.

Έτσι, για παράδειγμα, αν ένας μελετητής έχει σήμερα 2 κατηγορίες, που με την προτεινόμενη διάσπαση γίνονται 4, τότε με την προσθήκη Παρόχων Υπηρεσιών, το αντικείμενο στο οποίο μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα μειώνεται στο μισό.

Αν επιπλέον συνυπολογισθεί και η δέσμευση του πτυχίου του σε γενική κατηγορία, τότε ουσιαστικά του αφαιρείται το δικαίωμα να ασκεί το επάγγελμά του.

Ουσιαστικά με τον τρόπο αυτόν επιχει-

ρείται, αντίθετα με τις διακηρύξεις της κυβέρνησης, να κλείσουν τα επαγγέλματα και να περιορισθεί το ατομικό δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος, ενώ παράλληλα οι εταιρείες να έχουν ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟ δικαίωμα.

Ποιες εταιρείες όμως θα μπορούν να ανταποκριθούν και να έχουν αυτό το δικαίωμα; Εκείνες φυσικά που θα απομείνουν και θα πάρουν τη μορφή μονοπωλίων. Γιατί τα μέτρα αυτά θα έχουν και συνέχεια, αφού αναφέρεται με σαφήνεια ο στόχος της δημιουργίας κινήτρου για **σταδιακή** συγκρότηση εταιρικών σχημάτων.

Για παράδειγμα, για την ειδική κατηγορία οδοποιίας απαιτούνται οι παρακάτω 8 (12 με τη διάσπαση) τουλάχιστον κατηγορίες μελετών: οδοποιίας, τοπογραφικά, στατικά, Η/Μ, υδραυλικά, γεωλογικά, γεωτεχνικά, περιβαλλοντικά.

Με τις προϋποθέσεις αυτές μόνο ξένες εταιρείες μπορούν να συμμετέχουν σε διαγωνισμούς.

Η δημιουργία αντίστοιχων ελληνικών σχημάτων προϋποθέτει μεγάλο αριθμό εργαζομένων, δυσανάλογο με το πλήθος των μελετών που προκηρύσσονται και τους προϋπολογισμούς τους, συνυπολογίζοντας ότι τα μεγαλύτερα οδικά έργα της χώρας έχουν σχεδόν όλα προκηρυχθεί. Επομένως, σε συνδυασμό με το ότι δεν είχε διατυπωθεί μέχρι σήμερα από τους αρμόδιες Υπηρεσίες ότι υπήρχε πρόβλημα συνεργασίας μεμονωμένων μελετητών, γίνεται φανερό ότι ο Στόχος του ΥΠΟΜΕΔΙ δεν είναι η ποιότητα των μελετών, αλλά η εκχώρησή τους σε ξένες εταιρείες ή η δημιουργία ελληνικών μονοπωλίων.

Σχετικά με το επιχείρημα του ΥΠΟΜΕΔΙ για τις διασπάσεις κατηγοριών μελετών, περί σπουδών κ.λπ. αυτό δεν έχει καμιά βάση. Η διάσπαση των κατηγοριών ικανοποιεί άλλες απαιτήσεις σε βάρος της ποιότητας. Για παράδειγμα η διάσπαση της κατηγορίας περιβαλλοντικών μελετών, σε περιβαλλοντικές μελέτες έργων και υποδομών και σε ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες είναι τουλάχιστον άστοχη. Οι ειδικές περιβαλλοντικές μελέτες απαιτούν εκ των πραγμάτων σύμπραξη και άλλων κατηγοριών μελετών (γεωλογικά, τεχνικοοικονομικά, τοπογραφικά, χωροταξικά, υδραυλικά, συγκοινωνιακά κ.λπ.), οι οποίες συνήθως αντικαθίστανται μη σύννομα με ειδικούς συνεργάτες ακόμα και χωρίς πτυχίο και σε αρκετές περιπτώσεις χωρίς αμοιβή.

Επίσης από τις σημαντικότερες τροποποιήσεις είναι και η καθιέρωση της Ανεξάρτητης Αρχής (ΑΑ). Η Α.Α θα τα κάνει όλα. Όλοι οι Διαγωνισμοί σε όλη τη χώρα, από τη στιγμή που συλληφθούν ως ιδέα μέχρι να ανατεθούν, θα περνούν καθεμιά τρεις ή τέσσερις φορές από την ΑΑ.

Τέλος, χρειάζεται να αναφερθεί ότι για να παρακάμψει η ίδια η Πολιτεία τον Ν. 3316 και προφανώς το νέο νόμο που επιδιώκει να ψηφίσει, προτίθεται, «αξιοποιώντας» τις ΜΟΔ (Διαχειριστικές Αρχές), να εκπονεί μελέτες μέσω δήθεν συμβάσεων συμβούλων!!!!!!

3. ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΕΓΜ (εταιρείες μελετητών)

Στην κατεύθυνση της υποστήριξης των θέσεων του ΥΠΟΜΕΔΙ κινείται ο ΣΕΓΜ.

Επιπλέον προτείνει μια σειρά μέτρα που θα διευκολύνουν την επιβίωση των εταιρειών μελετών, και πιθανά την ανάπτυξη των εταιρειών, σε βάρος των ατομικών μελετητικών πτυχίων (αυτοαπασχολούμενων)

Χαρακτηριστικά προτείνει:

α. την κατάργηση των πτυχίων, που τα παρομοιάζουν με τις άδειες Ταξί.

Με τον τρόπο αυτόν επιδιώκουν τον αφανισμό των χιλιάδων μελετητών που ασκούν ατομικά το επάγγελμα και την ένταξη κάποιου μικρού αριθμού μελετητών

στην υπηρεσία τους με πολύ χαμηλές αμοιβές. Τα σενάριο αυτό έχει μερικώς εφαρμοσθεί σε συμβάσεις μελετών και συμβούλων (π.χ. ΕΓΝΑΤΙΑ), που ανέλαβαν ξένες εταιρείες με ελάχιστο προσωπικό ή και καθόλου προσωπικό. Οι ξένες εταιρείες αυτές ανέθεσαν υπερβολικά σε Έλληνες μελετητές την εκπόνηση των εργασιών αυτών με αμοιβές μικρότερες του 50%. Έτσι χωρίς οι ξένες να ασχοληθούν με το αντικείμενο των εργασιών και χωρίς έξοδα, οι υπερβολαβίες αυτές τους αποφέρουν σημαντικά κέρδη. Το αποτέλεσμα αυτό ζήλησαν οι ελληνικές εταιρείες μελετών.

Η κατάργηση των πτυχίων επιπλέον ανοίγει τον δρόμο στην αποδέσμευση των εταιρειών να συστήνονται από εταιρείες αποκλειστικά μελετητές. Έτσι οποιοσδήποτε «επενδυτής» θα ιδρύει μια εταιρεία μελετών που η εμπειρία της θα καλύπτεται από ατομικές συμβάσεις ελάχιστου κόστους, τις δε εργασίες θα εκπονούν νέοι επιστήμονες χωρίς μισθό, «για την απόκτηση εμπειρίας»

β. την κατάργηση του κάτω ορίου των αμοιβών πτυχίων

Με τον τρόπο αυτόν επιδιώκουν επίσης τον αφανισμό των χιλιάδων μικρών μελετητών που ασκούν ατομικά το επάγγελμα. Για παράδειγμα μικρές μελέτες με αμοιβές κάτω των 15.000€ περίπου προβλέπεται σήμερα να αναλαμβάνουν αποκλειστικά μελετητές Α Τάξης. Με την πρόταση του ΣΕΓΜ επιδιώκεται και τις μελέτες αυτές να μπορούν να αναλαμβάνουν και οι εταιρείες. Ουσιαστικά δηλαδή, σε συνδυασμό με την προηγούμενη πρόταση, να τις αναλαμβάνουν αποκλειστικά μόνο εταιρείες.

4. ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Αποτέλεσμα της κατάστασης αυτής θα είναι ο μεγαλύτερος αριθμός των μελετητών να οδηγηθεί στην ανεργία και να κλείσει η συντριπτική πλειοψηφία των μικρών και μεσαίων γραφείων μελετών. Μικρότερος αριθμός θα οδηγηθεί στην ημιαπασχόληση και ετεροαπασχόληση. Στο δυναμικό αυτό η κατοχή μελετητικού πτυχίου θα είναι μόνο για τον τύπο.

Παράλληλα οι περισσότεροι από τον μικρό αριθμό μελετητών που θα εξακολουθήσει να ασκεί το επάγγελμα, θα αμείβονται με μισθούς στα όρια της φτώχειας και θα είναι πλέον αποκλειστικά εξαρτήματα μεγάλων εταιρειών ντόπιων και ξένων.

Στην ανεργία θα οδηγηθούν και πλήθος δημόσιων υπαλλήλων, που σχετίζονται σήμερα με την εκπόνηση και επίβλεψη μελετών.

Βασικό συμπέρασμα επίσης είναι ότι επιχειρείται να κλείσουν τα επαγγέλματα και να περιορισθεί το ατομικό δικαίωμα άσκησης επαγγέλματος.

Πρόδρομα φαινόμενα θα διαφανούν αμέσως με την ψήφιση του Νόμου, αφού για την εφαρμογή του εκτιμάται ότι θα απαιτηθούν 2 έως 4 χρόνια.

Στο διάστημα αυτό, παρά τις αντίθετες υποσχέσεις του ΥΠΟΜΕΔΙ, δεν θα ανατίθενται μελέτες. Η απορρόφηση του ΕΣΠΑ μετατίθεται για το επόμενο ΕΣΠΑ, αν υπάρξει επόμενο.

Παράλληλα δίνει στις ξένες εταιρείες και στις ελληνικές μονοπωλιακές εταιρείες που επιδιώκει να σχηματισθούν ΑΠΕΡΙΟΡΙΣΤΟ δικαίωμα άσκησης του επαγγέλματος.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΣΤΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ 10 ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΚΑΙ ΛΙΓΟΤΕΡΟΙ ΑΠΟ 1000 ΜΕΛΕΤΗΤΕΣ

Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων

Ανακοίνωση για τα αποτελέσματα των εκλογών του ΤΕΕ

Στις εκλογές του ΤΕΕ το 2010 δεν φάνηκαν ουσιώδεις μεταβολές στις συνειδήσεις των μηχανικών προς μια πιο αγωνιστική κατεύθυνση. Το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων κατέβηκε για πρώτη φορά αυτοτελώς στις εκλογές του ΤΕΕ και μόνο στην Επιστημονική Επιτροπή των Αρχιτεκτόνων. Το αποτέλεσμα των εκλογών αποτελεί για μας ένα αισιόδοξο και ενθαρρυντικό μήνυμα. Για μία συσπείρωση μάλιστα, όπως το Νέο Κίνημα, που δεν έχει πανελλαδικό μηχανισμό, όπως έχουν οι κομματικές παρατάξεις, η δύναμη που εκφράστηκε είναι πολύ σημαντική. Ακόμα και οι μισοί από τους 304 ψήφους, που συγκέντρωσε το Νέο Κίνημα θα μπορούσαν να του έχουν εξασφαλίσει έδρα, αν κατέβαινε στην αντιπροσωπεία του ΤΕΕ. Παρόλα αυτά όμως, επιλέγοντας μια στάση αρχών, μια και πρόκειται για κίνη-

ση των αρχιτεκτόνων, κατέβηκε μόνο στην Επιστημονική Επιτροπή των Αρχιτεκτόνων, όπου και μπορούσε να προσφέρει ουσιαστικά. Το Νέο Κίνημα επιδιώκει να εκπροσωπή τους αρχιτέκτονες που ζουν από τη δουλειά τους και με βάση το χαρακτήρα του αυτό, και μέσα στο ΤΕΕ, έστω και χωρίς εκλεγμένο εκπρόσωπο, έχει ως αποστολή:

- Την προσπάθεια αναζωογόνησης της ταξικής παρέμβασης σε θέματα σχετικά με την καταστροφή του πλανήτη, την τεχνολογία, τις κατασκευές, και κυρίως την αρχιτεκτονική και την πόλη, που τα τελευταία χρόνια έχει δραματικά εξασθενήσει.
- Την προβολή και διεκδίκηση των αιτημάτων των εργαζόμενων μηχανικών μέσα από τις διαδικασίες του φορέα, πρώτα και κύρια σχετικά με τα εργασιακά και

το ασφαλιστικό.

- Την αποκάλυψη και ματαίωση των σχεδίων του ΤΕΕ, που εξυπηρετούν τα ιδιοτελή συμφέροντα των μηχανικών εκείνων, που ανήκουν στη ολιγαρχία του τόπου και στο περιβάλλον, που την στηρίζει.
- Την αποκάλυψη του παραπλανητικού ρόλου των συντεχνιακών και τεχνοκρατικών διακηρύξεων του ΤΕΕ.

Το Νέο Κίνημα θα συνεχίσει την προσπάθεια, που ξεκίνησε πριν τις εκλογές, με στόχο τη συμπόρευση των μισθωτών, των υπόλοιπων εργαζόμενων μηχανικών και των παρατάξεων, που διακηρύσσουν ότι τους εκπροσωπούν, ώστε μέσα από μια εποικοδομητική διαδικασία να επιτευχθούν πιθανές νέες συγκλίσεις στις θέσεις και στη δράση μας.

Για το Νέο Κίνημα οι εκλογές αυτές (όπως και κάθε εκλογές) δεν είναι το τέλος μιας διαδρομής αλλά η συνέχεια μιας πορείας και ελπίζουμε μιας πιο δυναμικής παρουσίας. Καλούμε όλους όσους στήριξαν το Νέο Κίνημα, αλλά και όσους συμφωνούν με τις βασικές θέσεις του και θέλουν να αγωνιστούν γι' αυτές, να έρθουν σε επαφή μαζί μας, ώστε η δυναμική που εκφράστηκε στις εκλογές του ΤΕΕ να ενταθεί και να εκφράζεται καθημερινά μέσα από μια συσπειρωμένη και συστηματική δράση και μάλιστα σε μια τόσο κρίσιμη περίοδο, όπου ο αγώνας μας είναι ο μόνος δρόμος.

Περισσότερα στα:

www.neokinima-arch.gr &

www.neokinima-arch.blogspot.com

ΗΜΕΡΙΑΔΑ:

«ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΧΩΡΟΙ ΩΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΑΓΑΘΟ ΣΕ ΚΡΙΣΗ»

Μέσα στο σημερινό πλαίσιο της οικονομικής κρίσης, έχει οξυνθεί η επίθεση στους δημόσιους χώρους και γενικότερα στη δημόσια ακίνητη περιουσία. Αρχίζει να προβάλλεται από την κυρίαρχη ιδεολογία ως λύση στα οικονομικά προβλήματα της χώρας η εκποίηση και η εμπορευματοποίηση του δομημένου και αδόμητου δημόσιου χώρου (κτιριακό απόθεμα, αστικοί δημόσιοι ελεύθεροι χώροι, μνημεία, υποδομές, αεροδρόμια, λιμάνια, ανενεργά στρατόπεδα, παραλίες, δάση). Απέναντι σε αυτήν την πραγματικότητα ποια πρέπει να είναι η απάντηση των αρχιτεκτόνων που δεν θεωρούν δεδομένη και ανίκητη τη "νέα τάξη" των αγορών στη χώρα μας και διεθνώς;

Το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων, θεωρώντας το ζήτημα κρίσιμο και επείγον, προτείνει την οργάνωση ημερίδας με θέμα "Οι δημόσιοι χώροι ως κοινωνικό αγαθό σε κρίση", στα πλαίσια των συναντήσεων με θέμα «Αρχιτεκτονική, Πολεοδομία και Επιστημονικός Σοσιαλισμός». Στόχος της ημερίδας είναι αρχικά μια συνολική θεώρηση από τους αρμόδιους επιστήμονες (αρχιτέκτονες, πολεοδόμους κλπ) της πραγματικότητας των δημόσιων χώρων ως αδιαπραγμάτευτων κοινωνικών αγαθών, αλλά και η αποκάλυψη των μεθοδεύσεων της ιδιωτικοποίησής τους.

Ταυτόχρονα στόχος είναι η διατύπωση ενός επιστημονικού – πολιτικού πλαισίου γενικών αρχών παρέμβασης, που θα μπορεί να αποτελέσει εργαλείο στα χέρια όλων όσοι προσπαθούν είτε για την προστασία των υπαρχόντων δημόσιων χώρων είτε για τη διεκδίκηση νέων.

Οι προτεινόμενοι άξονες προβληματισμού είναι:

1. Ανάγνωση της πραγματικότητας του δημόσιου χώρου: η έννοια του δημόσιου χώρου, ελεύθεροι δημόσιοι χώροι μεγάλης και μικρής κλίμακας, δημόσιοι χώροι που ιδιωτικοποιήθηκαν και αποτελέσματα
2. Οι τάσεις και οι επιλογές της κυρίαρχης πολιτικής στη διαχείριση των ελεύθερων χώρων και της δημόσιας περιουσίας στη γη: διαχείριση, ευθύνες, πολιτικές παρέμβασης (επιλογές των κυβερνήσεων, επιχειρηματικές δραστηριότητες και κεφάλαιο), εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, εμπλεκόμενοι φορείς – εμπειρίες από ενεργές κινήσεις πολιτών και ομάδες κατοίκων.
3. Διατύπωση πλαισίου αρχών παρέμβασης και προτάσεων- η αναγκαιότητα του κεντρικού σχεδιασμού

Καλούμε τους συναδέλφους ή και κάθε ενδιαφερόμενο να συμμετάσχουν είτε με εισήγηση είτε με οποιαδήποτε άλλης μορφής παρέμβαση. Οι ενδιαφερόμενοι, που επιθυμούν να συμμετάσχουν στην ημερίδα ως εισηγητές, θα πρέπει να υποβάλουν στην οργανωτική επιτροπή την περίληψη της εισήγησής τους σε κείμενο έκτασης το πολύ μίας σελίδας Α4 μέχρι 20 Νοεμβρίου. Η ημερίδα προγραμματίζεται για το πρώτο δεκαήμερο του Δεκεμβρίου και η ακριβής ημερομηνία και ο χώρος διεξαγωγής της θα ανακοινωθούν μέχρι τα μέσα του Οκτωβρίου.

Την ευθύνη της διοργάνωσης της ημερίδας έχει αναλάβει η Οργανωτική Επιτροπή, που αποτελείται από τους αρχιτέκτονες: Γιαννίρη Ηλία (Επίκουρος Καθηγητής Πολυτεχνείου Κρήτης), Γκάμα Λένα, Δρούγα Ιουλία, Μαγιάφα Ρένα, Μασούρα Κωστή, Μιτζάλη Νίκο, Μπαρδάκη Κώστα, Σελιανίτη Ευδοκία, Σκλιά Κώστα.

Για πληροφορίες και αποστολή υλικού οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στους συναδέλφους Κώστα Μπαρδάκη: kbard@intrakat.gr και τηλ: 210 7523000 & 6977 463330 και Σελιανίτη Ευδοκία: e_seli@hotmail.com και τηλ: 210 3633506 & 6977 525824 και στη διεύθυνση Δαφνομήλη 49^Α, 11471, Αθήνα ή στα μέλη της οργανωτικής επιτροπής.

ΣΥΝΕΔΡΙΟ:

«Μετασχηματισμοί της Ελληνικής Πόλης- σοσιαλιστική θεωρία, προοπτικές και καθημερινή πράξη»

Κυκλοφορούν τα πρακτικά

Κυκλοφορεί ο τόμος των πρακτικών του τριήμερου Συνεδρίου «Μετασχηματισμοί της Ελληνικής Πόλης- σοσιαλιστική θεωρία, προοπτικές και καθημερινή πράξη», που διοργανώθηκε με πρωτοβουλία του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων, στα πλαίσια του κύκλου συναντήσεων με θέμα «Αρχιτεκτονική, Πολεοδομία & Επιστημονικός Σοσιαλισμός». Περιέχει εκτός από τις 32 εισηγήσεις και την απομαγνητοφωνημένη συζήτηση. Οι συνάδελφοι μπορούν να τον προμηθευτούν από το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων.

Εκτός Σχεδίου

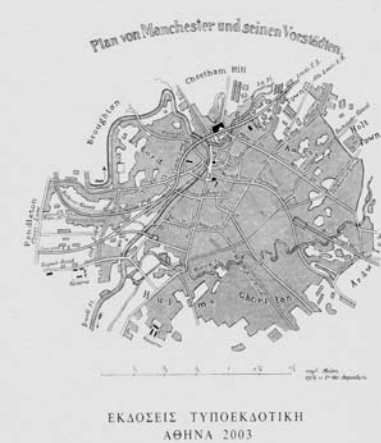
Περιοδική έκδοση του
Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων
τηλ. 210 36.33.506
Φύλλο αρ. 24 - Οκτώβριος 2010
Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο
Μπαρδάκης Κώστας
Δαφνομήλη 49Α, 11471 Αθήνα

Διανέμεται δωρεάν

Κ. ΜΑΡΞ - Φ. ΕΝΓΚΕΛΣ

ΚΕΙΜΕΝΑ: ΓΙΑ ΤΙΣ ΠΟΛΕΙΣ
ΓΙΑ ΤΗ ΓΗ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΗ

Αποκάλυψη - Μετάφραση: ΝΙΚΟΣ ΤΡΙΑΝΤΗΣ

Κ. ΜΑΡΞ - Φ. ΕΝΓΚΕΛΣ: Κείμενα για την πόλη, για τη γη, για την αρχιτεκτονική.

Το βιβλίο «Κ. Μάρξ- Φ. Ένγκελς, Κείμενα: Για τις πόλεις, για τη γη, για την αρχιτεκτονική» Σε αποδελτίωση-μετάφραση Νίκου Τριάντη, που εκδόθηκε από τις εκδόσεις «Τυποεκδοτική», με την επιμέλεια του Νέου Κινήματος Αρχιτεκτόνων διατίθεται από τα βιβλιοπωλεία της «Σύγχρονης Εποχής». Μπορείτε να το προμηθευτείτε και από το Νέο Κίνημα Αρχιτεκτόνων.